

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

1. číslo roku 2014

9. dubna 2014

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

píší tento příspěvek ovlivněn silně negativním zážitkem z minulého týdne. V tuto chvíli již pro mnohé z Vás není žádným tajemstvím, že na Ibosínském Březáku řádil šílený „automobilista“, aby svévolně poškodil kamennou mapu, která se jako dlažba rozprostírá pod vlastní konstrukcí a bezprostředně kolem rozhledny Špulka.

Poničil tak dílo, které jednak stálo jisté finanční prostředky, ale zejména svým činem ROZJEZDIL desítky, v součtu možná i stovky hodin dobrovolné práce lidí, kteří věnovali svůj volný čas s přesvědčením, že pomáhají dobré věci, která ve výsledku jiné lidi jen potěší. Jak však vidíme, najdou se mezi námi tací, pro něž je jakákoli úcta k vynaložené práci a úsilí druhých naprosto neznámou hodnotou mimo jejich rozlišovací schopnosti nebo snad spíše sprostým slovem. Je velmi těžké bránit se podobným projevům svévole. Vandalismus je žel součástí aktuálního stavu společnosti, ale proč si na něj máme zvykat v našich „zeměpisných šířkách“? Proto je nad míru důležité všimnout se dění kolem sebe, upozornit na neobvyklé chování nebo porušování obecně přijatých a proto platných pravidel v civilizovaném společenství. Nevšímavostí a lhostejností bránit excesům výše zmíněného typu prostě nelze.

Jako příklad dobré praxe z posledních dnů uvedu ohlášení nejmenovaného spoluobčana, které spočívalo v upozornění na pohyb neznámých lidí na území obce. Výsledkem následné kontroly byla konfrontace se sběrači kovů, před nimiž žádná zavřená nebo dokonce zamčená vrata do objektu nejsou překážkou k opanování zdrojů své „obživy“. Dlouhodobě čelíme nájezdům podobných podnikavců. Opakované zajišťování objektů stojí nemalé finanční prostředky a účinnost je opravdu tristní. Přestože převážná část obecních budov a majetků v nich soustředěných je zabezpečena proti vniknutí nepovolaných osob elektronickými bezpečnostními systémy, nelze veškeré objekty a prostranství opatřit vždy tím nejvyšším stupněm ochrany. Zde nezbývá než se zajímat o dění kolem sebe, všimnout si nevhodného či neobvyklého chování a neváhat na něj včas a bezprostředně upozornit. Jedině tak lépe ochráníme soukromé i veřejné majetky. Jedině aktivním způsobem mohou slušní lidé vzkázat té skupině na opačném pólu, že její počínání nehodlají do nekořenně tolerovat.

Nemám v úmyslu zabývat se v mém příspěvku do Teplýšovického občasníku jen negativy. Rád bych využil daného prostoru a zmínil alespoň jeden z několika aktuálních záměrů. Mezi letošními žádostmi o dotační podpory je také projekt, na který se obec připravuje již od roku 2012 a který byl v Zastupitelstvu obce několikrát projednáván. Prostřednictvím zápisů z příslušných jednání nejvyššího orgánu obce měla veřejnost možnost se s ním postupně obeznámit. Jedná se o záměr s názvem „Krajinářské úpravy silnice MKO III/c3 Teplýšovice-Humenec“. Cílem je realizovat totální obnovu oboustranných liniových alejí podél silnice. Stávající stav původně jabloňového stromořadí je za zenitem své (pokračování na str. 2)

Krásné Velikonoce

životnosti a udržitelnosti. V posledních dvaceti letech zanedbaná pravidelná údržba a neaplikovaný výchovný řez se s jistotou negativně projeví na zdravotní kondici ovocných stromů, která je nutně v konečném důsledku příčinou postupné likvidace některých jedinců. Z toho důvodu je alej neúplná a zbývající stromy jsou spíše ostudou nežli okrasou krajiny. Mimo jiné jsou obě ovocné aleje pravidelným podzimmím cílem samozvaných sběračů, v tomto případě ne kovů, ale jablek, kteří nejenže neváhají pro svůj zisk stromy brutálně otlouct a poničit různými nástroji ve snaze dostat se k plodům, které větve ještě drží, ale neváhají větve s ovocem ke svému prospěchu prostě ze stromů olámat. Této činnosti ziskuchtivých nájezdníků se opět velmi špatně čelí.

Z výše uvedených důvodů tedy vznikl projekt obnovy alejí způsobem výsadby dlouhověkých stromů. Konkrétně se jedná o dubovou alej, doplněnou skupinou lip malolistých s tím, že do vhodných předem vytypovaných prostor budou skupinově aplikována křoviska jako úkryt drobných živočichů a ptactva. V místě upraveného odpočívadla projekt počítá s umístěním kamenného stolu s lavicemi, jako s dalším stanovištěm se zajímavou vyhlídkou do údolní nivy Křešického potoka s rybníkem Na návozech, nově i s vyhlídkou na rozhlednu Špulku na Březáku. Ke stávající kamenné lavičce, která byla před dvěma léty nainstalovaná při rekonstrukci silničního propustku, nabídne tato lokalita další místo pro odpočinek nejen místním občanům na jejich procházkách, ale i potencionálním turistům, budoucím návštěvníkům právě dokončené rozhledny, kteří ji půjdou navštívit ze směru od Teplýšovic.

Akce výměny stromořadí se uskuteční v případě získání dotační podpory ze SFŽP ČR. Pokud obec získá tyto prostředky, bude nutné veškeré práce provést v podzimních měsících tak, aby se stávající stromy kácely v období vegetačního klidu, ale v době, kdy se nové stromy do zámrazu nechají ještě úspěšně vysázet.

Nemohu se nevrátit k již zmíněným odpočívadlům. Na silnici vznikly celkem dvě. Důvodem je dopravní opatření místního významu a nová praktická nabídka příslušenství silnice ve správě a vlastnictví obce, jejíž šířkový profil neodpovídá standardní normě pro obousměrný provoz o dvou šířkově plnohodnotných jízdních pruzích. Předpokládá se, že odpočívadla vzhledem k jejich rozsahu budou zároveň sloužit jako vyhybky při běžném provozu na komunikaci. Jejich úkolem je poskytnout místo pro vyhýbání vozidel a zároveň tak vyloučit vyhýbání vozidel v místech, kde to vyžaduje sjíždění ze silničního svršku na krajnici. Mají tedy zamezit manévru, při němž dochází k ničení a poškozování krajnic.

dubové stromořadí z Humence do Čeňovic

Silnice z Teplýšovic do Humence v roce 2006 dostala nový živičný povrch. Smyslem výhybek je účastníkům provozu nabídnout na přehledných úsecích místa, na nichž se nechá včas a bezpečně zastavit vozidlo mimo asfaltový svršek, protijedoucí vozidlo nechat projet po uvolněné vozovce a následně pokračovat v jízdě po té části silnice, která je tomuto užívání stavebně určena. Věřím, že se nový režim jako účastníci provozu na této místní komunikaci brzo a přirozenou cestou logického uvažování naučíme uplatňovat. Nejen že přispějeme tímto počínáním k bezpečnějšímu provozu na úzké místní komunikaci, ale pomůžeme tak zásadně a hlavně beznákladově prodloužit její životnost.

Hezké čtení dalších příspěvků toho vydání obecního periodika všem čtenářům přeje starosta obce.

Čtení z kroniky

Beltine, Valpuržina noc, Filipojakubská noc neboli pálení čarodějnic svátek jara

Málokterá noc v roce je spojena s tolika pověrami, rituály a přísuzováním věcí magických, jako právě ta z 30. dubna na 1. května. Zvláštností je i fakt, že se tento rituál, starý jako lidstvo samo, dochoval dodnes.

pálení čarodějnic na hřišti v Čeňovicích

Každým rokem zaplanou ohně na vyvýšených místech a nejenak je tomu i v naší obci. V Teplýšovicích se každoročně sejdou lidé na Kuňovce, v Čeňovicích poblíž hřiště a v Kochánově taktéž. Místní hasiči již několik dní před 30. dubnem svázejí dřevo a staví co nejvyšší hranici, aby jí pak se zapadajícím se sluníčkem podpálili. Veselí kolem tohoto rituálu pak trvá do ranních hodin a hasiči hlídají spáleniště ještě v průběhu celého příštího dne.

Podívejme se ale na tento svátek z pohledu historie i na to, jak se v průběhu dějin měnil jeho název.

Beltine - svátek, který oslavovali již staří Keltové. Podle nich začínala na zemi vládnout žena, bohyně lásky a žití, jejíž vláda končila 31. 10. Bůh temnoty začínal svou pouť do podzemí. Aby mohl Bůh temnoty v klidu odejít, zhasínaly se v domě všechny ohně, které byly znovu zažehnuty až 1. května ráno. Lidé zapalovali ohně na vyvýšených místech, uctívali byliny a věřili na magickou moc této noci. Symbolem této noci bylo a je kapradí, zvláště pak jeho květ. Nejmocnějším je květ „zlatého kapradí“, který ukazuje ta nejmagičtější místa, s pověrou otvírá se země a jejich pokladů. *(pokračování na str. 3)*

Od nepaměti nakládali s popelem po vyhořelé hranici se vsí úctou. Měl sílu plodnosti jak pro lidi, tak zvířata, tak i stromy. Rozhrnutým popelem vodili stáda dobytka a zbytky byly později rozprášené na políčka kvůli úrodě. Všude vládlo všeobecné veselí. Keltové v tento den uctívali stromy a přírodu jako takovou.

Valpuržina noc – historickým faktem je, že Walpurga, později sv. Valpurga, byla anglickou šlechticnou, léčitelkou, jeptiškou a později abatýší, jakožto i dcerou anglického krále Richarda. Žila kolem r. 710. Stala se představenou Haidenheimského kláštera a později uznána za svatou. Existují ovšem dva rozdílné prameny, jak souvisela s tímto svátkem. První pramen tvrdí, že byla patronkou čarodějnic. Chápejme, že lid uznával čarodějnice dobré a zlé. Tyto čarodějnice, hodné, se měly srovnávat v místě jejího hrobu na vrchu Brocken, kde měl vytékat ze země olej, který sloužil k léčivým účelům.

Druhý pramen naopak mluví o tom, že byla ochránkyní před čarodějnicemi.

V těchto dobách se věřilo, že v tuto noc mají zlé čarodějnice svůj Sabat, ke kterému užívají kopců nebo rozcestí. Věřilo se, že používají magických masť, které jim dovolují létat po okolí. Čarodějnice se oddávaly bujarému veselí a tanci, který ovšem tančily pozpátku. Za této noci se pak měly vkrádat do domů a škodit jak na majetku, tak na dobytku. Je jasné, že lidé se proti tomuto bránili a snažili se všemožně ochránit svůj majetek a zdraví.

Před práh domů pak ukládaly drny z polí. Čarodějnice musela nejprve spočítat všechna stébla, což se jí nedařilo a trvalo jí to až do ranního rozbřesku, kdy její temné síly ztrácely na moci. Kolem chlívů se sypal písek, zapichovaly se větvičky trnitých stromů a keřů, ve snaze čarodějnic poranit a tím jí od stavení odloučit. Na trámy dveří se věšely větvičky lípy a různých bylin. Někde se pod drn pokládalo vejce.

Filipojakubská noc – církve ve snaze odvrátit lid od pohanských svátků nazvala tuto noc Filipojakubskou. Podle staré pověsti se ukryl sv. Filip se sv. Jakubem do jakéhosi domu, kde jej vypátrali židé, kteří je pronásledovali. Židé pak tento dům označili zelenou ratolestí, aby dům se dvěma světci ráno poznali. V tom z nebe sestoupil Anděl a zelené ratolesti roznesl po všech domech. Židé pak nevěděli, kde se světci schovávají. Od té doby lidé zdobili svá obydlí zelenými ratolestmi. Před zlými silami se pak bránili, jak již bylo výše popsáno.

Další vývoj tohoto svátku nastal v dobách nesmyslné honby církve za čarodějnicemi a procesů s nimi spojených. Církev neuznávala schopnost některých žen léčit a uzdravovat a označovala je pak za čarodějnice. Ty pak pod vlivem tvrdé tortury přiznaly i nemožné a byly hromadně upalovány na hranicích. Leckdy k tomuto obvinění vedla církev pouze snaha po získání majetku.

Pálení čarodějnic – tento název se rozmohl právě na základě vykonaných exekucí. Lidé převzali z každého svátku z časů minulých určitě jádro a vznikl rituál, který se udržuje i dnes. Na vyvýšených místech či rozcestích se zapalovaly hranice, lidé pletli smolná košťata, aby je pak vyhazovali do výše, ve snaze čarodějnic srazit k zemi nebo alespoň oslepit. Dochovalo se ale i skákání přes ohně, což mělo zajistit plodnost a zdraví.

Ve všech dobách se věřilo v magickou sílu této noci a hledala se místa, kde se otvírá zem s poklady. Aby byl člověk chráněn, musel mít u sebe kapradí, svčenu křídou a různé amulety.

Stále se zapichovalo trní před domy, někdy i vidle a stavení se kropila svčenu vodou. Svčenu křídou pak lidé psali na svá stavení křížky, jak o tom barvitě vypráví knížka od B. Němcové Babička.

Je skutečně obdivuhodné, jaká staletí tento svátek přečkal, ať už se jmenoval jakkoli. Dnes je spíše symbolem setkání a veselí a v některých obcích nechybí u mladých dívek převleky za čarodějnice. Zajímavostí je i fakt, že tento svátek se slavil a slaví v mnoha zemích a má stejný charakter.

Až budete 30. dubna na Kuňovce nebo kdekoliv jinde koukat do magického ohně, vzpomeňte, za jakým účelem se začal slavit. Věřme, že magická síla této noci se odrazí na vaší síle, plodnosti či zdraví.

Krásné jaro, plné zdraví a síly přeje všem čtenářům kronikářka Renáta Procházková

Kouzlo místa

Je hezké, když něco funguje. Ale je dost překvapivé, že něco funguje, i když to ještě není hotovo. A funguje to i přes to, že to nic nevyrobí. Vytváří to totiž něco, čemu by se dalo říkat kouzlo místa.

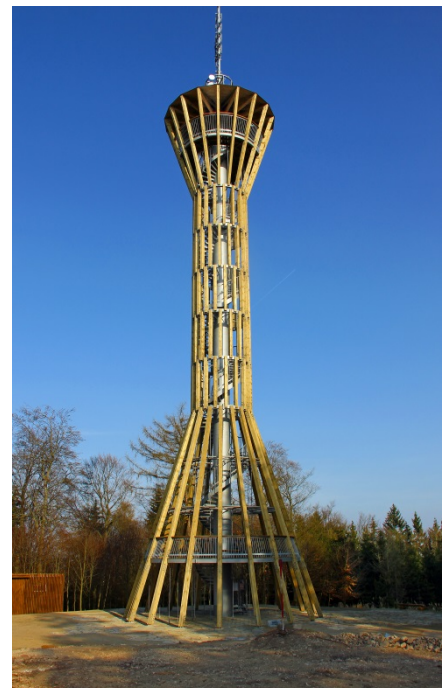
V jednom kousku lesa, na kopci, kde byl ještě nedávno jen nezajímavý průsek a kam by málokoho z nás napadlo se jít jen tak podívat, teď najednou stojí rozhledna (i když podle lidí, co to mají na starost, to rozhodně jen tak najednou nebylo, ale berme to z pohledu nezúčastněného).

Když se vše povede, tak se několikrát posouvaného otevření dočkáme za pár dní. Ale už nyní může jen hrstka lidí říct, že se tam ještě nebyla podívat. Naopak spousta z nás už nahoru vystoupala opakovaně. Byl jsem tam i na druhý svátek vánoční. Nemělo to nějaký hlubší význam, jen trochu rozhýbat vnitřnosti po dnech obžerství. Co mě ale zaujalo je, že jsem tam nebyl sám (myšleno kromě člověka, se kterým jsem tam být chtěl). A to ani zdaleka. Na těch pár kilometrech jsme potkali přes dvacítku lidí, kteří se tam šli podívat taky. Na stavenišť? Těžko. Špulka prakticky stála a zrovna se tam nic nedělo. A stejně se tam scházejí zvědavci ze všech stran. Takhle se vytváří kouzlo místa (nebo možná obnovuje, podle vyprávění tam už podobná stavba kdysi stávala). Takhle to vypadá, když něco funguje. A z dřívějších příkladů víme, že to tak i vydrží.

Podobně, jako by před pár lety někoho těžko napadlo, jít se projít pod ves do zarostlé bažiny a teď se tam dveře netrhnou. Přitom se tam toho v globálu moc nezměnilo. Voda tam zůstala, stromy, hlína a nějaké to kamení taky. Jen stačilo to trochu jinak uspořádat. Jenže to stejně, jako při budování rozhledny, stálo spoustu dřiny, času a peněz. V tomto případě jedné rodiny, u Špulky, větší skupiny nadšenců. A když se koukneme kolem sebe, tak těch případů najdeme určitě víc.

Proto díky lidem, kteří vrhají svoje úsilí a prostředky a taková místa pro nás vytvářejí. Naštěstí jich není málo, ale nikdy jich nebude dost, tak jen ať přibývají...

JIP

Děti ze ZŠ Teplýšovice připravily projekt „Vzhůru do výšin“

V letošním roce se naše škola pustila do několika náročných projektů. Stanovila si tím velmi náročný a nesnadný cíl, který jistě prověří i naše schopnosti a um.

Jeden z prvních projektů, na kterém se naše škola spolu s obcí podílí, je žádost o dotaci a realizace venkovní umělé horolezecké stěny na školním sportovišti u Základní školy Teplýšovice. Do této žádosti jsme, tak jako v minulých letech (při realizaci sportoviště za školou), zapojili i naše žáky, kteří přispěli jak svými matematickými výpočty, tak i svými slohovými pracemi, geometrickými úlohami a výtvarným ztvárněním na toto téma (viz ukázka). Tento projekt jsme nazvali „Vzhůru do výšin“ a věříme, že vzhledem k tomu, že naše obec je sportovně založená, co se týče fotbalu, ale rozvíjejí se zde i jiné sporty (volejbal, nohejbal, florbal atd.), přijde mnohým vhod i tento další sportovní počín. Tento malý horolezecký areál by měl sloužit nejen našim žákům pro zpestření tělesné výchovy a jejich sportovních aktivit, ale samozřejmě i pro volnočasové aktivity obyvatel naší obce. Chtěli bychom v rámci tohoto projektu oslovit širší věkové spektrum obyvatel, a tím se přičinit na dalším rozvoji naší „krásné vesničky střediskové“. Hlavním cílem tohoto projektu je tedy vybudovat kvalitní sportovní zázemí pro děti, mládež a ostatní občany obce Teplýšovice a okolí, a tím přispět ke zlepšení kvality života a životního prostředí lidí na venkově.

Druhým neméně náročným projektem, který rovněž realizujeme společně s obcí Teplýšovice, jsou **oslav 130. výročí naší školy**. Rádi bychom tímto pozvali všechny absolventy, žáky, rodiče a přátele naší školy na slavnosti u příležitosti tohoto výročí, které se budou konat dne 13. 9. 2014. Budeme rádi, když nám poskytnete kontakty na vaše bývalé spolužáky, případně učitele a zapůjčíte fotografie, sešity, učebnice apod.

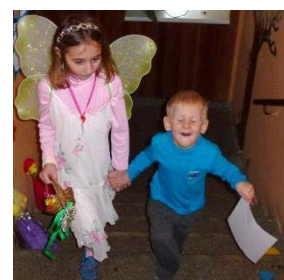
Třetím projektem, do kterého jsme se pustili společně se Základní školou a Mateřskou školou Chotýšany, je divadelní projekt nazvaný „**Děti divadlu-divadlo dětem**“. Je to projekt velmi náročný na přípravu, ale pokud se nám zadaří, rádi bychom udělali z tohoto projektu tradici a vyhlásili ho za 1. ročník našeho divadelního festivalu. Jde o projekt spolupráce a sponzoringu pražského divadla Kalich a již výše zmíněných škol. V rámci tohoto projektu naše školy vystoupí s divadelní hrou v divadle Kalich, které nám za tímto účelem zapůjčí i ozvučovací a osvětlovací techniku. Představení by se měli zúčastnit i naši handicapovaní přátelé, děti z jiných škol a samozřejmě vy-naši nejbližší. Natáčet by měla i Česká televize. Tímto Vás všechny srdečně zveme dne 26. 6. 2014 (hodinu ještě upřesníme) do pražského divadla Kalich na pohádku „S čerty nejsou žerty“, kterou zahrají naši současní, ale i bývalí žáci naší školy. Jde o ojedinělý projekt na podporu rozvoje kultury, dramatické výchovy, integrace a vzájemné spolupráce dvou malých škol a velkého proslulého pražského divadla Kalich.

Z obce budeme vypravovat na toto představení autobus podle zájmu místních občanů. Pokud byste měli zájem o tuto formu dopravy, obraťte se na pedagogy ZŠ Teplýšovice. Naší celoroční práci chceme všem ukázat, že se nebojíme náročných úkolů a že dokážeme dosáhnout kromě dobrých výsledků ve výuce i na jiné velké věci!

Zápis do ZŠ Teplýšovice

V letošním roce se k zápisu do 1. třídy pro školní rok 2014/2015 dostavilo celkem 11 předškoláků. Všichni úspěšně zdolali nástrahy naší výpravy do pohádky, kde museli splnit spoustu zajímavých úkolů. Prověřili si tak svoje schopnosti a znalosti a my jsme si tak ověřili, zda jsou naši předškoláci připraveni pro vstup do školy. Prošli všichni bez výjimky a my se již těšíme na „Týden předškoláka“ v květnu, kdy naše malé kamarády uvítáme zase ve škole a oni si vyzkouší, jaké je to být školákem „naostro“.

Zprávičky z mateřské školy

Máme za sebou již tři měsíce nového kalendářního roku a ještě tři nás čekají do konce školního roku.

Zimu jsme si letos moc neužili. Naválet koule, postavit sněhuláka a aspoň trochu se vydovádět na kluzáčích z kopce jsme sice stihli, ale to bylo tak všechno. Naši zimní olympiádu jsme ale uskutečnili ve třídách MŠ. Jezdili jsme na papírových lyžích – sjezd i slalom mezi kuželkami, bruslili jsme na čtvrtkách, jako biatlonisté jsme stříleli míčky na papírové terče. Také jsme soutěžili v koulování papírovými koulemi. Za velké snažení jsme odměnili naše děti diplomy s olympijskými kruhy a medailemi.

Naši předškoláci byli u zápisu do základní školy. Všichni prošli svojí první životní zkouškou bez problémů a tak byli všichni přijati k povinné školní docházce.

I konec Masopustu jsme si řádně užili. Celá naše MŠ se proměnila v pohádkovou zemi plnou princů a princezen, vodníků a čertíků, lesních víl, fotbalistů, námořníků, pirátů a různých zvířátek. Zavítaly mezi nás i děti z Citronků a tak jsme si dopoledne užili soutěží, dováděním jak ve třídě, tak i na naší školní zahradě.

Ve čtvrtek 6. března nešel v celé obci Teplýšovice elektrický proud, proto jsme s dětmi vyjeli na divadelní představení „Pět ženichů pro princeznu“ do divadla Gong v Praze. Nebyla to pohádka loutková, ale činohra a tak se nám moc líbila. I tento den jsme příjemně prožili.

A co nás ještě čeká, než si budeme užívat velké prázdniny?

Březen

- ZDRAVÉ ZPÍVÁNÍ – hudební výukový pořad

Duben

- BUBNY V NAŠÍ ŠKOLE – výchovný pořad, ve kterém budou děti pracovat ve skupinách, seznámí se s různými typy bubnů a bubínků, budou poslouchat a rozlišovat zvuky, vytukávat rytmus....Tento pořad dětem věnuje místní spolek „Babinec“ – bude zaplacen z výtěžku dětského karnevalu.
- PŘIVÍTÁME nové kamarády u zápisu do MŠ

Květen

- Společně se žáky ZŠ popřejeme našim maminkám a babičkám na besídce k jejich svátku
- Pojedeme na výlet

Červen

- Oslavíme DEN DĚTÍ
- Nejstarší děti, kterým již škola ťuká na dveře, prožijí pohádkové spaní v MŠ – těšíme se, jak si vyrazíme za pokladem, projdeme stezku odvahy, kterou pro nás připraví kamarádi z místní základní školy
- Prožijeme týden předškoláka v ZŠ Teplýšovice

Takže kromě výukových činností z třídních vzdělávacích programů nás toho ještě čeká spousta.

Prejeme si, ať vše proběhne v klidu a pohodě a ať se nám na dny strávené v MŠ vzpomíná v dobrém.

Učitelky MŠ

Lýžování v Krkonoších

6. ledna 2014 jsme opět vyráželi s místní ZŠ Teplýšovice na hory do Dolního Dvora v Krkonoších. Přestože jsme jeli již po čtvrté, byl tento rok pro nás úplně jiný. Čekal nás sice opět penzion Morava, který se dočkal rekonstrukce, která ubytování zútlunila a samotný pobyt velmi příjemnila. Největší rozdíl ale byl v tom, že jsem jel sám, pouze se synky. Prostě pánská jízda. Idylku nabourávalo ale vědomí, že dva malé pětileté kluky, kteří se učí lyžovat, jeden dospělý na sjezdovce těžko zvládne. To bych ale nesměl jet na hory s pedagogy ZŠ Teplýšovice, kteří mne samozřejmě ve štychu nenechali a nejenže mi poskytli jisté zázemí pro případ nouze (naštěstí nebylo potřeba), ale ve svém osobním volnu mi vyrazili na pomoc a během jednoho večerního lyžování, kdy jsme na celé sjezdovce byli pouze my, mi pan učitel Jezevec pomohl synky rozlyžovat. Takže následující dny jsem již mohl sám kontrolovat a dohlížet na výkony našich

(pokračování na str. 6)

děti, které místní svah neúnavně sjížděli hodiny a hodiny a já mohl pouze sledovat jejich miniaturní postavičky v obrovských helmičkách a lyžích, které byly téměř dlouhé jako oni. Přestože nevládlu právě zimní počasí, lyžovali jsme všichni každý den, jako by to byl ten poslední. Samozřejmě školní děti mezi tím zvládali i výuku zanedbaného učiva a i mne neminul jeden test z Vlastivědy... Naši kluci se na příští lyžování v Dolním Dvoře již těší, tentokrát jako prvňáčci.

J. Provazník

Fotbalová příprava

Nedávno jsem viděla nějaký pořad o dětech, kde si kladli otázku, v čem jsou dnešní děti jiné, než jsme byli my. Nakonec si odpověděli, že vlastně v ničem, jen je kolem nich od malička mnohem víc lákadel a podnětů, a proto jsou mnohem náročnější na zábavu. Chtěla bych touto cestou vyzdvihnout práci všech lidí u nás v obci, kteří se tu nyní dětem o zábavu starají. Dnes konkrétně trenérskou činnost Pavla Kučery a Petra Schwarze v rámci přípravy fotbalu při Sokolu v Teplýšovicích. Několikrát jsem byla přítomna tomu, že s těmi nejmladšími je to někdy opravdu o nervy. Tak jen prosím, vydržte!

M. Provazníková

Díky! Je za co...

část I.

Některé věci se dějí zdánlivě přirozeně. Zejména, když se opakovaně dějí bezproblémově. Nějak tak jsme si na to zvykli a už si ani neuvědomíme, že čím hladší průběh, tím více práce za tím většinou stojí.

Kolik jí je si můžeme ukázat na jedné z takových událostí, jakou je náš tradiční hasičský ples. Ten by se ani letos nemohl uskutečnit bez přičinění velké skupiny nadšenců. Začíná to vlastně už rok před tím, kdy se objednává kapela. Ta dělá velkou část celkového dojmu z akce, a proto zůstáváme u léty prověřeného Profilu. Termín je historicky daný na druhou sobotu v roce. Tak měsíc předem se sejde výbor a připraví si co, kdo, kde a jak... První přichází na řadu plakáty a pozvánky. O ty se většinou stará Víťa. Průběžně už se oslovují sponzoři na ceny do tomboly. Týden před plesem startuje snad nejtěžším úkolem. Tím je obcházení vsí s pozvánkami a lístky. Osobně jsem nikdy neměl odvahu se toho zúčastnit a podle toho, co se o tom traduje, ani mít nebudu. Tuhle práci můžou dělat jen zkušení a ostřílení borci. Letos to odnesli Michal Novotný, Mirek Tranta, Víťa Sahula, Pepa Husenica st. a Milan Sahula. Ve středu pak přichází na řadu výzdoba sálu. Vrchní aranžérce Jitce Tůmové byli k ruce Míla ze stejné rodiny, Maruška a Jirka Pavlasovi, Michal, Kačka a Monča od Novotných, Víťa, Pavel Mládek, Mirek Rezek, Lukáš Píša a já. Ve čtvrtek Pavel Klabík vyčistil trubky na zlatý mok a Petr Hruška začal topit. V pátek přípravy vyvrcholily navážením zboží, o které se postarali Jarda Konrád, Michal Novotný a Víťa a organizací tomboly, tu měli na starosti Péťa a Tonda Šmakalovi, Kristýna a Jirka Nulíčkoví a Lenka a Tonda Sahulovi.

O úklid všech využívaných částí sokolovny a přípravě sálu se věnovali Ilča a Petr Schwarzovi, Pavel a Hynek od Mládků, Iveta Konrádová, Kačka Stařecká, Jirka Pavlas, Zbyněk Švimberský, Míša a Mirek Trantovi, Kačka a Monča Novotnovi, Milan Sahula, Jarda Zeman, Lukáš Píša a já. Takže dost práce a spousta času hromady lidí. A nejlepší na tom je, že si za svou snahu samotného plesu moc neužijí. Protože pak jako Schwarzovi a Iveta Konrádová obsluhují za barem, Hynek Mládek, Michal Novotný a já čepují pivo, Víťa Sahula a Jarda Zeman hlídají kabáty, Šmakalovi, Nulíčkoví a Sahulovi se starají o tombolu, Káťa Sahulová a Marie Hamplová připravují jídlo, Pepa Husenica st., Josef Kyselka a Josef Škvor (čp. 71) vybírají u vstupu. To vše do pozdních nočních, ale kolikrát i brzkých ranních hodin. Pak chvilka poležení a zas to celé nanovo na karnevale. Takže díky jim, že pomáhají tuto povedenou událost přivést k životu. A díky taky Vám všem, kdo jste se přišli pobavit a vytvořit tak tradičně skvělou atmosféru. Příští rok si to zase zopakujeme...

Díky! Je za co...

část II.

Další takovou akcí bylo pořádání cvičení družstev hasičských cisteren. Tato soutěž se veřejnosti sice přímo netýkala, ale v konečném důsledku, kdy pomáhá zvyšovat kvalifikaci dobrovolných hasičů, může mít pro každého, při nějaké nepříjemné události, dopad přímo zásadní. Největší zátěž nesl Víta Sahula. Připravil většinu disciplín a vzal si na starost kontakt s rozhodčími a družstvy. V širším kroužku jsme ještě s Petrem Sahulou, Michalem Novotným, Pepou Novotným a Tondou Šmakalem doladili trasu a ostatní organizaci. Původně slíbená podpora Okresního sdružení se nějak nedostavila, a tak jsme si to mohli udělat podle sebe. Pár takových cvičení jsme už absolvovali, takže jsme chtěli vytvořit náročné a realitě se co nejvíce blížící modelové situace. K obtížnosti přispělo i počasí, které snad po čtyřech suchých měsících spustilo přesně na dobu soutěže vydatný déšť. Připravili jsme dvanáct disciplín. Na jejich zajištění se od nás podíleli Jirka Nulíček, Pepa Husenica ml., Zbyněk Švimberský a Honza Kadeřábek v Teplýšovicích na opičí dráze a Víta u slaňování. V Čeňovicích u požáru budovy asistoval Pepa Novotný. Největší nepohodlí si na sebe ušil Honza Hák v Okrouhlici na, teda spíš v rybníce, kde si pro sebe vymyslel roli tonoucího. Stejně by asi promokl, ale takhle to měl hned a intenzivněji. Na břehu mu asistovali jeho žena Jitka, Monča Novotná a Lukáš Píša (raft a vodácké vybavení zapůjčil Bisport). Ani ti, ostatně stejně jako všichni účastníci, si na nedostatek vlhkosti rozhodně taky stěžovat nemohli. Jen soutěžící na tom byli o trochu líp, když se zahřáli alespoň při plnění úkolů. Třeba když u Soběhrd museli pod dohledem Janiny Ottlové a Tondy Sahuly zachránit z havarovaného auta (zapůjčila firma auto SVA Soběhrdy) Tonda Šmakala. U Mžížovic je Michal Novotný s Hynkem Mládkem zkoušeli z práce s motorovou pilou. Nebo v Čakově Pepa Husenica st. v dovednosti ovládání hydrantu. A u zabitého museli u opuštěného nabouraného auta (zapůjčil Lukáš Píša) dohledat a ošetřit zraněného a zmateného Petra Sahulu. Požár lesa u Krásné Hory nám celý zajistili hasiči z Bedřče a u ostatních pomáhali hasiči z Čeňovic, Věřic, Petroupimí, Soběhrd, Kozmic a Čakova, dále Jarda Heřman, Zdeněk Carboch a Jarda Procházka. Neobešli bychom se i bez pomoci Miloše Páva, Jardy Semeráda a Vaška Jandy z HZS Benešov, kteří přijeli rovnou z noční směny a samozřejmě Mirka Rezka a Kačky Novotné, kteří průběžně rozvázeli spoustu teplého do žaludku.

I když tu spíš než o umístění šlo o to se něco přiučit, v zájmu soutěživosti a zvýšení nasazení jsme pořadí vyhlásili. Z devíti zúčastněných družstev si nakonec nejlépe vedlo to ze Soběhrd následované Domašínem a Vranovem. Ceny pro všechny věnovala firma EBAS. Že se cvičení povedlo, můžeme usuzovat jak z vlastního pocitu, tak hlavně z pochvalných ohlasů. A za to patří obrovské díky právě těm, kteří tomu i přes meteorologickou nepřízeň věnovali mnohdy víc, než jen jednu sobotu. Vždyť jsme to taky potom večer náležitě zhodnotili.

Snažil jsem se nikoho nevynechat, ale jestli jsem na někoho přeci jen zapomněl, neváhejte se ozvat, posypu se popelem a příště napravím.

Je to docela zajímavé, dvě půldenní, v jednom případě spíš půlnoční akce a tolik zapojených lidí. Takže až se zase půjdeme někam pobavit, nebo třeba jen podívat, zkusme si nechat bliknout myšlenku, že to vše nemusí být samo sebou a odvažme se za to poděkovat... Díky...

Jirka Pessr

Ohlédnutí za některými akcemi roku 2013 z pohledu „BABINCE“

Teplýšovická olympiáda, Putování za pokladem

Po dvou letech organizování, doufáme si tvrdit, úspěšných akcí pro děti, jsme se rozhodly uspořádat něco zcela odlišného od všech předchozích událostí. S nadšením jsme se vrhly do příprav historicky první dětské letní olympiády v Teplýšovicích.

Po důkladných a poctivých přípravách jsme se v pátek 6. září 2013 odpoledne všichni shromáždili na starém fotbalovém hřišti v Teplýšovicích. K našemu úžasu si přišlo zasoutěžit více než 50 sportovců. Každý účastník obdržel startovní číslo a zároveň byl zařazen dle věku do skupiny (1. skupina do 6 let, 2. skupina od 6 let).

A že to byla Olympiáda se všim všudy! Po seřazení všech zúčastněných do zástupu byla olympiáda zahájena zapálením skutečného olympijského ohně. Poté se za doprovodu hudby olympijské hymny celý zástup v čele s vlajkonošem, který hrdě nesl vlajku v barvách Teplýšovic, vydal na pochod kolem hřiště. Po úvodním slavnostním ceremoniálu mohli všichni začít závodit. Velice jsme ocenili, že ani rodiče, kteří doprovázeli své děti, se sportování nezalekli a s chutí se pustili do plnění všech disciplín.

Soutěžící museli obstát celkem v 10 disciplínách. Zaměřili jsme se především na atletické jako je skok do dálky, běh na 100m a na 60m, hod kriketovým míčkem, střelba ze vzduchovky. Ale nechyběly ani úsměvné a zábavné jako např. potápěč, shazování plechovky míčem, skok přes švihadlo, strkání míče hlavou po trávě a jiné.

Na závěr jsme se hromadně v čele s olympijským ohněm přesunuli na travnaté prostranství u pohostinství, kde jsme opékali buřty, zpívali trampské písničky a hráli hry.

Konečně byly výsledky všech soutěží ze všech disciplín sečteny a mohlo se přistoupit k předávání cen. Rozdáno bylo celkem šest medailí a diplomů pro nejuspěšnější děti ve dvou věkových kategoriích. Nicméně žádné dítě neodešlo s prázdnou. Odměněny byly i ostatní děti, které se aktivně zapojily. Definitivní tečkou celé akce bylo, pro ty nejdvažnější, přespání v prostorách místní sokolovny včetně splnění nočního bobřika odvahy.

Dalším počinem bylo ve spolupráci s Hasiči uspořádání akce s názvem Putování za pokladem, která se konala v sobotu 26. října 2013 odpoledne. Tentokrát, jak již název sám napovídá, jsme vyrazili po silnici na Humenec, dále lesem až do Smilova. Cestu do Humence jsme si zpřijemnilii zpěvem, hraním her, jako šipkovaná atd. (pokračování na str. 8)

Cestou lesem z Humence do Smilova bylo pro děti připraveno několik stanovišť s plněním úkolů. Po absolvování túry byl ve Smilově pro všechny děti již tradičně připraven ohýnek a s ním spojené opékání buřtů a také něco teplého na zahřátí. Nejvýznamnější úkol celého odpoledne ale stále na děti ještě čekal. Co jiného než dlouho očekávané nalezení pokladu! A děti hledaly a pátraly po celém blízkém okolí, až vytoužený poklad konečně objevily. Všechny se na něj samou radostí hned nahrnuly. Museli jsme děti malinko usměrnit, aby se dala truhla s pokladem vůbec otevřít a aby měl každý možnost do ní nahlédnout. Obsah pokladu byl spravedlivě rozdělen mezi všechny zúčastněné děti, které pak s úsměvem na tvářích postupně odcházely s rodiči domů. Putování to bylo opravdu poměrně dlouhé a náročné, ale musíme velice pochválit všechny, především ty nejmenší, za jejich vytrvalost a odvalu. Veliké poděkování patří hlavně hasičům za přípravu jednotlivých stanovišť. *Teplýšovický Babinec*

Počasí a Teplýšovice

Rozhovory o počasí patří ke stále vděčným tématům. Většinou na počasí nadáváme, protože zcela jistě víme, že počasí se bránit nebude a stejně si bude dělat, co chce. Docela podobný vztah máme k těm, kteří počasí předpovídají. Málokdy je umíme pochválit, protože buď předpověděli dobře počasí, které se nám zrovna nehodí, nebo předpověď nevyšla, a to je už opravdu na pováženou. Přitom bychom měli mít na paměti, že samo slovo „předpověď“ v sobě skrývá cosi nejistého, co je bez záruky a nelze na to tudíž uplatňovat jakékoliv stíznosti.

Já jsem vždy patřil k těm, kteří mají k meteorologům shovívavý postoj. V každé práci se stane, že všechno nevyjde podle představ a v jejich profesi, je takové riziko daleko vyšší. Protože mě navíc jejich práce zajímala, řekl jsem si, že bych něco z toho mohl zkusit sám jako amatér. Proto jsem se rozhodl, že budu počasí zaznamenávat. A tak jsem s tím opravdu začal 1. ledna 2002.

Co je k takové činnosti potřeba? Já jsem si zatím vystačil s minimem přístrojů, které se dají běžně pořídit. Co je opravdu potřeba, je trpělivost a pravidelnost. Bez těchto dvou vlastností to hned můžete zabalit. Zaznamenávat se musí každý den, když někdy nemůžete, musíte za sebe najít náhradu. V mém případě jsem vždy pověřil někoho z rodiny. Musím však sebekriticky přiznat, že v případě dovolené se mi to nedaří a tak se stává, že zhruba 14 dnů v roce používám statistiku Českého hydrometeorologického ústavu, který má docela podrobné mapy. Takže ani to moje měření není stoprocentní. Na obzoru jsou sice nové technologie, které umí změřit a zaznamenat údaje i za nepřítomnosti obsluhy, ale přece jenom ruční obsluha dává pocit větší jistoty.

Nyní tedy k tomu, co vše je třeba zaznamenat. Teplota se měří třikrát denně – v 7:00, 14:00 a 21:00 hodin. Teploměr musí být celý den ve stínu, na dobře větraném místě. Průměrná denní teplota se vypočítá součtem všech změřených teplot za den, přičemž údaj v 21:00 hodin se počítá dvakrát, a to celé se vydělí čtyřmi. Můžeme též vypočítat průměrnou teplotu za dekádu, měsíc, rok – vždy se sečtou průměrné denní teploty a vydělí se to celé příslušným počtem dnů, případně měsíců. Dále se měří atmosférický tlak, stačí jednou denně v 14:00 hodin. Srážky se měří srážkoměrem, což je nádobka se stupnicí. Srážky jsou udávány v milimetrech, 1 milimetr znamená 1 litr vody na 1 metr čtvereční. V zimě je třeba vzít metr a měřit vždy čerstvou sněhovou pokrývku na několika různých místech. 1 centimetr sněhu se dá zhruba převést jako 1 milimetr srážek vodních, záleží však na tom, jestli je čerstvě napadlý sníh suchý nebo vlhký.

Dále se zaznamenává směr a síla větru. Zatím nemám zařízení, které by dokázalo změřit sílu větru v metrech za sekundu (v dohledné době už bude), takže to zaznamenávám v termínech „slabý, čerstvý, silný, nárazový atd.“ Z dalších jevů zaznamenávám, jestli je jasno, oblačno, či zataženo, kdy je mlha, nízká inverzní oblačnost, bouřka apod.

A jak vypadají některé údaje konkrétně? Například se můžeme podívat na průměrné údaje pro Českou republiku a porovnat je s údaji v Teplýšovicích. Průměrná roční teplota v ČR je +7,6 °C (měřeno v letech 1961-2010), já jsem naměřil v letech 2002 – 2013 teplotu +8,2 °C pro Teplýšovice. Takže je u nás o malinko tepleji než v průměru celé naší republiky. Nebo by to mohlo znamenat, že se v posledních letech opravdu otepluje. Co z toho je pravda, nechám na vaší úvaze.

Průměrný roční úhrn srážek v ČR je 676 mm (opět měřeno v letech 1961 – 2010). Já jsem za období 2002 – 2013 naměřil průměrný roční úhrn 737 mm. Je to opět více, než je průměr v celé republice. Zde si myslím, že je to dáno polohou Teplýšovic, které leží v kopcovité oblasti, kde bývá tradičně srážek více než v rovinách. Navíc jsme v oblasti, kde je hodně pramenů a to též naznačuje větší četnost srážek.

Na závěr se podíváme trochu na letošní zimu, hlavně na poslední dva měsíce. V lednu jsem naměřil průměrnou teplotu +0,3 °C, v únoru +1,7 °C, což jsou vysoce nadprůměrné teploty na toto období. Podobně teplé jsem naměřil tyto dva měsíce v roce 2002 a 2008. Daleko horší je to ovšem se srážkami – v lednu 32 mm, v únoru pouze 1 mm. Je to silně podprůměrné množství, za tyto dva měsíce je obvyklý průměr v ČR celkem 78 mm. Takže bychom potřebovali o dost více srážek v letošním jaru, abychom tento deficit dohnali. Nějaká čísla si schovám do příštího zpravodaje. Zatím vám přeji hezké dny při jakémkoliv počasí. *pg*

Špulka je dokončená, okolí už dotváří dobrovolníci

Je tomu tak. První březnový týden pracovníci firmy Chláde&Tintěra Pardubice a.s. dokončili poslední práce na rozhledně Špulka. Mírný průběh letošní zimy nakonec pomohl dodělat dílo, na které jsme delší dobu čekali. Zdálo by se, že tím vše končí a začíná pouze to příjemné – otevřít a těšit se z nové rozhledny. Není všemu konec a do otevření zbývá ještě dost práce. Hned, jak kopec opustila stavební technika, nastoupili dobrovolníci. O sobotách i všedních dnech se postupně upravuje okolí rozhledny. Kolem kamenné mapy vznikají z kamene poskládané valy, čistí se okolí, instalují se dřevěné panely, lavičky, kameny s dárčí, dokončuje se kruhová naučná stezka pod rozhlednou. Vyjmenovat vše, co je ještě třeba udělat po legislativní stránce, by vydalo na mnoho stran. Každý den chodí na kopec skupinky lidí, místo intenzivně ožívá a roste nedočkavost s blížícím se otevřením.

Průběh celé akce jsme fotili i natáčeli, prostřednictvím elektronických nástrojů rozesílali informace a ze shromážděných záznamů vytváříme film o Špulce. Když jsem sepisoval fakta o vzniku a průběhu projektu pro komentář k filmu, narazil jsem na zajímavé okolnosti. Asi bylo pošetilé chtít otevřít rozhlednu v jiném měsíci než v dubnu. Měli jsme tušit, že je duben pro Špulku z nějakého důvodu důležitý. Několik let zpátky se totiž v dubnu děly události, které zásadním způsobem posouvaly prvotní myšlenky ve skutečnost. Od dubna 2008, kdy jsem nastoupil do služeb mikroregionu, a během následujícího roku jsme se zástupci obcí hledali nosné téma společného projektu. V roce 2010, konkrétně 28. dubna jsme už pomocí balónků měřili výšku budoucí rozhledny. 26. dubna 2011 byla dokončena projektová dokumentace ke stavebnímu povolení a ve stejný den poprvé vystoupali starostové a starostky z mikroregionu CHOPOS na kopec Březák. 3. dubna 2012 jsme vybírali dodavatele stavby a o rok později 27. dubna 2013 se už na kopci poklepával základní kámen. Datum slavnostního otevření rozhledny tedy zákonitě připadl opět na duben. Tímto všechny zveme dne 26. dubna 2014 v 9.00 hod. do Lbosína na kopec Březák. Budeme společně otevírat rozhlednu Špulku a naučnou stezku. Brzy na viděnou Špulce.

mk

Zvonění v Čeňovicích

21. dubna
12.00 hodin

1. května
12.00 hodin

8. května
12.00 hodin

Hudební vystoupení místní a oblíbené kapely LemRoucha

11. 4. 2014 cca od 19:00 hod.

Hotel Alex Ledčecko – na dobrou noc dobrovolníkům Čisté řeky Sázavy

18. 4. 2014 od 20:00 hod.

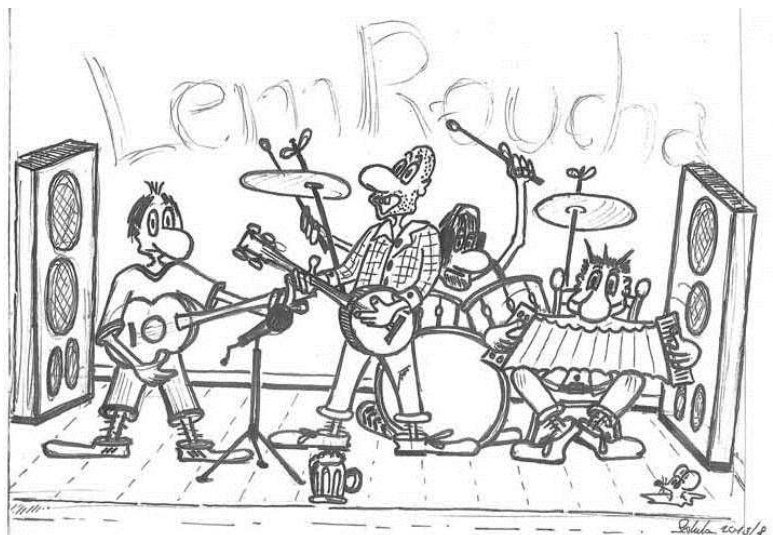
U Železného dědka v Soběhrdech – společně s ještě jednou, nejspíš místní kapelou

26. 4. 2014 cca od 12:30 hod.

Slavnostním otevření rozhledny Špulka

23. 5. 2014

Večer až noc na zábavě v sokolovně Teplýšovice společně s kapelou Pumpa

		" A "		" B "		Dorost		St. žáci		Ml. Žáci		St. Přípravka	
22.3	So	Liblice - TEP	15:00			TEP - Č.Brod	11:00						
23.3	Ne			TEP - Ostředek	15:00								
29.3	So	TEP - Kunice	15:00					Sl.Jesenice - TEP	10:00				
30.3	Ne			Lešany - TEP	15:00	Čechtice - TEP	10:15						
5.4	So					TEP - Č.Pečky	11:00			Bystřice - TEP	11:00	Netvořice - TEP	10:15
6.4	Ne	Průhonice - TEP	16:30	TEP - Votice B	16:30			TEP - Č.Brod	10:00				
12.4	So	TEP - Sedlec-Prčice	16:30	Krhanice - TEP	16:30	Týnec n/S - TEP	10:15	J.Lhota - TEP	10:00	TEP - Benešov C	10:15		
13.4	Ne											TEP - Votice	10:15
19.4	So	Zvole - TEP	17:00			TEP - Mnichovice	11:00			Neveklov - TEP	10:15		
20.4	Ne			TEP - Pyšely	17:00			TEP - Straky	10:00				
26.4	So	TEP - Zdislavice	17:00	Křečovice - TEP	17:00			Čelákovice - TEP	10:00				
27.4	Ne					Jirny - TEP	10:15			Týnec n/S - TEP	12:30	TEP - Sedčičany	10:15
3.5	So	Nespeky - TEP	17:00			TEP - Zeleneč	11:00			TEP - Chotýšany	10:15	Vlašim - TEP	9:30
4.5	Ne			TEP - Myslič	17:00			TEP - Votice	10:00				
10.5	So	TEP - Říčany	17:00	Olbramovice - TEP	17:00			Kouřim - TEP	10:00	Čerčany - TEP	15:00		
11.5	Ne					Liblice - TEP	10:15					TEP - Poříčí n/S	10:15
17.5	So					TEP - Říčany	11:00			TEP - Sedlec-Prčice	10:15	Benešov - TEP	13:00
18.5	Ne	Mířetice - TEP	17:00	TEP - Netvořice	17:00			TEP - Týnec n/S	10:00				
24.5	So	TEP - Kondrac	17:00	Václavice - TEP	17:00								
25.5	Ne					Kouřim - TEP	10:15					TEP - Sedlec-Prčice	10:15
31.5	So					TEP - Sázava	11:00					Peceraďy - TEP	15:00
1.6	Ne	Tuchoraz - TEP	17:00	TEP - Týnec n/S B	17:00			TEP - K.Hora	10:00				
7.6	So	Uh.Janovice - TEP	17:00			TEP - Uh.Janovice	11:00					Křivsoudov - TEP	10:15
8.6	Ne			TEP - Soběhrdy	17:00								
14.6	So	TEP - S.Skalice	17:00			Sl.Jesenice - TEP	10:15						
15.6	Ne			Bystřice - TEP	17:00							TEP - Olbramovice	10:15

Teplýšovice fotbal - rozpis zápasů jaro 2014

www.sokoliceplysovice.banda.cz

ROZHLEDNA ŠPULKA

S NAUČNOU STEZKOU

Svazek obcí CHOPOS a partneři Vás srdečně zvou do osady Lbosín u Divišova na slavnostní otevření rozhledny ŠPULKA s naučnou stezkou.

Kdy: 26. dubna 2014

- 9:00 děti ze základních škol otevřou naučnou stezku
- 10:00 otevření rozhledny Špulka
- k poslechu zahrají DO Vranovanka a LemRoucha
- občerstvení

WIFCOM
BUSINESS WIFI & COMPUTER SOLUTIONS

rádio SÁZAVA
89,3fm

Pivovar Ferdinand
Skutečné pivo
BENEŠOV 1897

Církevní ZŠ a MŠ Archa Petroupim
ZŠ Divišov
ZŠ a MŠ Chotýšany
ZŠ a MŠ Postupice
ZŠ a MŠ Teplýšovice